

वा० रा०

॥३१५॥

ततो गिरेः अरिष्टाख्याद्विरेः पुतः कपिः तस्य महेंद्रस्य गिरेः शिखरे निपपात ॥ अनेनाविश्रममागमनं ध्वनितं ॥ २९ ॥ छिन्नपक्षो धरणीधर इवाकाशात्पपात ॥ हर्षेणापूर्यमाणः पूर्यमाणहृदयः पर्वतनिर्झरे निर्झरप्रवर्तके शिखरे इत्यर्थभेदे ॥ श्रमनिवृत्तये जल एव पतित इत्यन्ये ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ शाखानयनं हनूमत आसना

सु० कां०

ततस्तु वेगवान्वीरो गिरेर्गिरिनिभः कपिः ॥ निपपात गिरेस्तस्य शिखरे पादपाकुले ॥ २९ ॥ हर्षेणापूर्यमाणो सौरम्ये पर्वतनिर्झरे ॥ छिन्नपक्ष इवाकाशात्पपात धरणीधरः ॥ ३० ॥ ततस्ते प्रीतमनसः सर्वे वानरपुंगवाः ॥ हनूमंतं महात्मानं परिवार्योपतस्थिरे ॥ ३१ ॥ परिवार्य च ते सर्वे परां प्रीतिमुपागताः ॥ प्रहृष्टवदनाः सर्वे तमागतमुपागमन् ॥ ३२ ॥ उपायनानि चादाय मूलानि च फलानि च ॥ प्रत्यर्चयन् हरिश्च्रेष्ठं हरयो मारुतात्मजं ॥ ३३ ॥ विनेदुर्मुदिताः केचि ल्केचि किल किलांतथा ॥ हृष्टाः पादपशाखाश्च आनिन्युर्वानरर्षभाः ॥ ३४ ॥ हनूमांस्तु गुरुन्वृद्धा जांबवत्सुखांस्तदा ॥ कुमारमंगदं चैव सोवन्दत महाकपिः ॥ ३५ ॥ सताभ्यां पूजितः पूज्यः कपिभिश्च प्रसादितः ॥ हृष्टा देवीति विक्रांतः संक्षेपेण न्यवेदयत् ॥ ३६ ॥ निषसाद च हस्तेन गृहीत्वा वालिनः सुतं ॥ रमणीये वनोद्देशे महेंद्रस्य गिरेस्तदा ॥ ३७ ॥ हनूमान ब्रवीत्पृष्टस्तदा तान्वानरर्षभान् ॥ अशोकवनिकासंस्था हृष्टा सा जनकात्मजा ॥ ३८ ॥ रक्ष्यमाणा सुघोरा भीराक्षसीभिरनिन्दिता ॥ एकवेणीधरा बालारामदर्शनलालसा ॥ ३९ ॥ उपवासपरिश्रान्ता मलिना जटिलाकृशा ॥ ततो हृष्टेति वचनं महार्थममृतोपमं ॥ ४० ॥ निशम्य मारुतेः सर्वे मुदिता वानरा भवन् ॥ क्ष्वेडंत्यन्येन दंत्यन्ये गर्जंत्यन्ये महाबलाः ॥ ४१ ॥ चक्रुः किल किलामन्ये प्रतिगर्जन्ति चापरे ॥ केचिदुच्छ्रितलांगूलाः प्रहृष्टाः कपिकुंजराः ॥ ४२ ॥ आयतांचितदीर्घाणि लांगूलानि प्रविव्यधुः ॥ अपरे तु हनूमंतं श्रीमंतं वानरोत्तमं ॥ ४३

र्थं ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ताभ्यां जांबवदंगदाभ्यां प्रसादितः प्रसन्नदृष्ट्या कारितात्मनिरीक्षणः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ आयतांचितदीर्घाणि आयामो विस्तारः ॥ स्थौल्यमित्यन्ये ॥ ४३ ॥

॥३१५॥